

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 146: Người Niệm Phật Phải Phát Đại Tâm

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 010)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Người niệm Phật phải phát đại tâm.】

Phát tâm lớn (đại tâm) để niệm Phật thì sẽ sanh về cõi Thật Báo Trang Nghiêm, vãng sanh ở phẩm vị Thượng thượng phẩm. Dù cho không đạt được mức đó, thì vẫn còn có thể vãng sanh ở Trung phẩm.

Cho nên, phát tâm không được nhỏ hẹp, tâm lượng nhỏ thì sợ rằng không thể vãng sanh được, nhất định phải phát đại tâm. Người xưa chúng ta có nói: “*Thủ pháp hồ thượng, cần đắc hồ trung*” (Chọn lấy mức thượng thì chỉ đạt được mức trung), câu này cũng không sai. Chúng ta phát đại tâm mà đạt được Trung phẩm thì cũng coi là khá lắm rồi.

Nếu bạn chọn lấy mức hạ, thì vấn đề đó trở nên nghiêm trọng rồi, điều đáng sợ là sẽ không thể vãng sanh được.

Vì vậy, tâm lượng nhất định phải lớn!

Giống như bài kệ Hồi Hướng mà chúng ta niệm mỗi ngày vậy: “*Nguyện đem công đức này, Trang nghiêm Phật Tịnh Độ, Trên đền bốn ơn nặng, Dưới cứu khổ ba đường*”.

Cái “khổ ba đường” (tam đồ khổ) đó là ba đường ác trong tất cả cõi nước chư Phật tận hư không biến pháp giới, chứ không đơn thuần chỉ cho thế giới Ta Bà của chúng ta.

Cho nên, tâm lượng của bạn phải từ nơi này mà mở rộng ra. Nếu chỉ đơn thuần chỉ cho thế giới Ta Bà này của chúng ta thôi, thì tâm lượng đó rất nhỏ, không đủ lớn.

Trong từng niệm, mỗi khởi tâm động niệm đều phải bao trùm tận hư không biến pháp giới, giống y như Hạnh nguyện Phổ Hiền vậy.